

הפרשת חלה וברכה בסופגניות

1. משנה מסכת חלה פרק א

משנה ה

[*] עיסה שתחלתה סופגנין וסופה סופגנין פטורה מן החלה תחלתה עיסה וסופה סופגנין תחלתה סופגנין וסופה עיסה חייבין בחלה וכן הקנובאקות חייבות:

2. תוספות מסכת ברכות דף לז עמוד ב

לחם העשוי לכותח פטור מן החלה - . . . . . ופסק ר"ת אם כן בניבלי"ש ורישולא"ש דתחלתן עיסה מברכין עליהן המוציא וחייבין בחלה אף על פי דסופן סופגנין ומתחלה היה ר"ל ר"ת דדוקא חייבין בחלה דמצות חלה בעודן עיסה דכתיב עריסותיכם והואיל שהיו מתחלה עיסה חייבין בחלה אבל מן המוציא פטורים דעכשיו הם סופגנין ול"נ דהא לעיל קתני נטלן לאכלן מברך עליהן המוציא גבי מנחה אף על פי דעכשיו הם סופגנין שהמנחות מטוגנות בשמן. ורימשי"ש אף על גב דחייבין בחלה שהיו עיסה מתחלה פטורין מהמוציא ואין מברכין עליהם אלא בורא מיני מזונות דלית להו תוריתא דנהמא ואחר כך ברכת מעין שלש על המחיה ועל הכלכלה. . . . .

3. רא"ש מסכת פסחים פרק ב סימן טז

ורבי' שמשון ז"ל כתב במס' חלה שהלש עיסה גמורה ודעתו לבשלה במים או לטגנה בשמן פטורה מן החלה. . . . . והא דאמרי' בכיצד מברכין (שם) דהאוכל מנחה מברך עליו המוציא לאו במנחת מחבת ומרחשת איירי דמטוגנות בשמן ובטלות מתורת לחם אלא במנחת מאפה תנור וסולת איירי. אי נמי בכל המנחות ושומנה מעט והוי כמו אפוי. . . . .

4. שולחן ערוך יורה דעה הלכות חלה סימן שכט

סעיף ג

ג] עיסה שבלילתה עבה, וגלגלה על דעת ד] לבשלה או לטגנה או לעשותה סופגנין או ליבשה בחמה, ועשה כן, ד (א) פטורה. גלגלה לעשות ממנה לחם, ונמלך לבשלה או לטגנה או לעשותה סופגנין ה] או ליבשה בחמה, חייבת, שכבר נתחייבה משעת גלגול. גלגלה על דעת סופגנין וכיוצא בהן, ונמלך לעשותה לחם, חייבת.

5. ש"ך יורה דעה סימן שכט

ד פטורה - דכיון דגלגלה ע"ד לבשלה לא חל עליה חובת חלה דבתר דעתו אזלינן מיהו הרבה פוסקים חולקים דהיכא דבלילתה עבה אפי' גלגלה ע"ד לבשלה חייבת בחלה דמיד נתחייבה משעת גלגול כדאיתא בב"י לכן יש להחמיר להפריש חלה בלא ברכה או לאפות מעט ממנה שע"י כן תתחייב כולה בחלה וכדבסעיף שאחר זה וכמו שכתב הרא"ש וטור ופוסקים בשם מהר"ם ע"ש:

6. שולחן ערוך אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קסח

סעיף יג

אפילו דבר (סז) שבלילתו (פירוש לישת הקמח במים) עבה, (סח) אם בשלה או טגנה (סט) אין מברך עליה המוציא, אפילו שיש עליה (ע) לא תוריתא דנהמא (עא) לב <טז> ואפילו נתחייבה בחלה, דברכת המוציא אינו הולך אלא אחר (עב) שעת אפיייה; (עג) לג ויש חולקין ואומרים דכל שתחילת העיסה עבה, * אפילו ריככה אח"כ במים ועשאה סופגנין (פירוש עיסה שלשוה ועשאוה כמין ספוג) ובשלה במים או טגנה בשמן, מברך עליהם המוציא (* (עד) לד <יז> ונהגו (עה) להקל), * (עו) וירא שמים יצא ידי שניהם, (עז) ולא יאכל אלא ע"י לה שיברך על לחם אחר תחלה. הגה: וכל זה לא מיירי <יח> אלא בדאית בי' (עח) לו לאחר אפיה (עט) תואר לחם (לשון הטור והפוסקים), אבל אי לית ביה תואר

לחם כגון לאקשי"ן שקורין ורומזלי"ך, לכ"ע אין מברכין עליהם המוציא ולא ג' ברכות, דלא מיקרי לחם; אבל (פ) לז פשטיד"א וקרעפלי"ך (פא) מקרי תואר לחם (מרדכי פרק כל שעה) <יט> ואין לאכלם אלא אם כן בירך על שאר הפת תחלה. * (פב) וכל זה לא מיירי אלא בעיסה שאין בה שמן ודבש וכיוצא בו, אלא שמטוגן בהן, אבל אם לח נילוש בהן כבר נתבאר דינו אצל פת הבאה בכיסנין.